

LA IMPERSONALITAT

Hi ha molts textos en què no apareixen les marques d'íctiques de persona —la presència dels interlocutors—. Això ocorre quan l'emissor decideix no mostrar-se a través dels enunciats que construeix i tampoc no implica el receptor en el seu discurs. En aquest cas l'emissor es distancia del que diu i respecte a qui ho diu. Aleshores parlem de discurs «objectiu», caracteritzat per abundància d'estructures impersonals. Els exemples més significatius es donen en els anomenats textos científics, especialitzats i divulgatius. Les fórmules lingüístiques que anomenem fórmules d'impersonalització són principalment les següents:

1. Les construccions impersonals reflexes, oracions amb un subjecte genèric, que contenen el pronom *es* com a marca de subjecte indeterminat i apareixen sempre en 3a persona del singular: «*Es parla constantment de la mala qualitat de determinats productes alimentaris, però no es fa res per tal de posar-hi remei.*»
2. Construccions de subjecte indeterminat corresponent a *hom*, o amb sintagmes nominals de caràcter genèric com ara *la gent, tothom, algú*: «*Algú podrà pensar que és bo fumar.*»
3. Construccions esdevenimentals, que descriuen successos i no accions realitzades per algun subjecte en concret. Tenen els predicats amb *haver-hi, caldre, fer falta*: «*Hi va haver molta gent en la festa del meu aniversari.*»
4. Construccions amb el verb *semblar / parèixer*: «*Sembla que vindran avui.*»
5. Interpretació impersonal d'un verb conjugat mitjançant la 3a del plural, la 1a del plural o la 2a del singular o plural: «*Truquen a la porta.*». «*M'han posat una multa.*». «*En valencià posem accent als mots esdrúixols.*». «*Quan penses en estes coses, no pots fer més que tremolar.*». El caràcter indeterminat pot donar-se per ignorància de l'emissor, per indiferència, perquè se'l vol ocultar intencionadament o perquè es vol fer referència a un agent global.
6. Algunes construccions d'infinitiu el subjecte semàntic del qual s'interpreta com a genèric: «*Cridar no ajuda gens a resoldre els problemes.*».
7. Les oracions passives produeixen un efecte paral·lel al de les impersonals: el fet de destacar l'objecte de l'acció verbal fa que es deixi en segon lloc o fins i tot s'obvie el subjecte lògic (l'agent). Aquesta equivalència es veu clara si comprovem la relació entre les oracions passives i la impersonal següents:
  - a. Les seues aptituds foren molt valorades (pel tribunal). **O. Passiva.**
  - b. Les seues aptituds es van valorar molt. **O. Passiva reflexa.**
  - c. Es va valorar molt les seues aptituds. **O. Impersonal.**